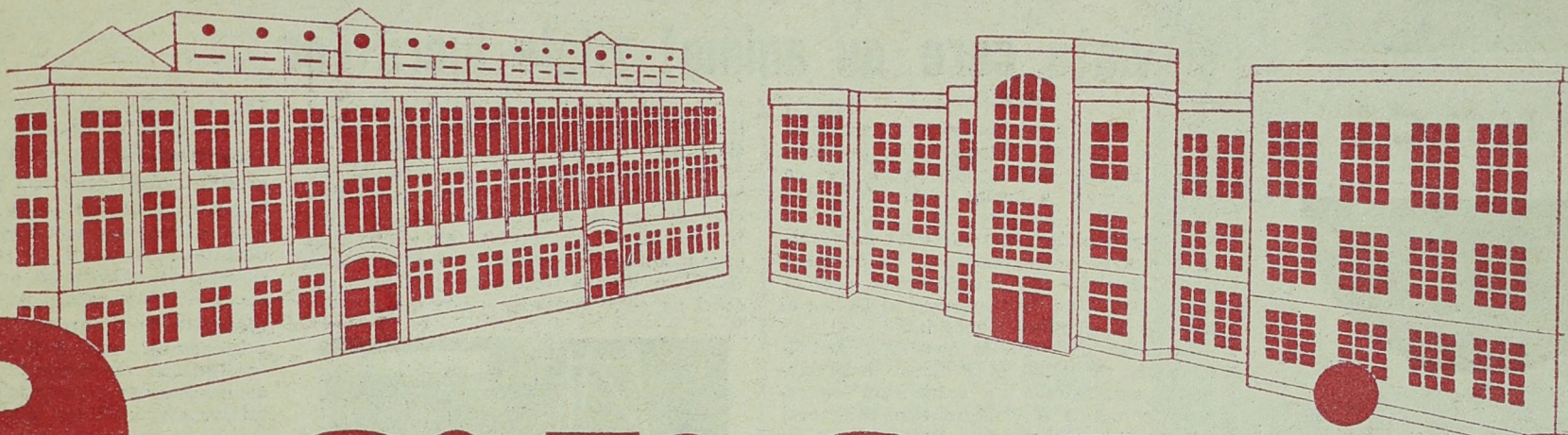

„Tinerii sînt chemați să pună elanul revoluționar, tot ce au mai bun, în slujba mersului înainte al societății, aplicării cuceririlor revoluției tehnico-științifice în întreaga sferă a creației de bunuri materiale și spirituale, ridicării nivelului material și cultural al celor ce muncesc“.

NICOLAE CEAUȘESCU

agraria

Nr. 14 - martie 1971

Revista Asociațiilor studențești din Institutul agronomic Timișoara

Al IX-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist larg forum democratic al tuturor categoriilor de tineret

Uriașul dinamism politic și ideologic, marile noastre proiecte de construcție socială, grandiosul ideal național pe care Partidul Comunist Român l-a desfășurat în viața patriei, a solicitat toate resursele spirituale și intelectuale ale maselor, angajându-le în rezolvarea acestora. Fiecare etapă a evoluției societății românești în plin dinamism și efervescență, fiecare secundă a marelui nostru destin social a implicat deopotrivă aportul întregii colectivități. Sub semnul acestei responsabilități majore s-au înscris analizele exigente care au caracterizat lucrările celui de-al IX-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist.

Conștienți de misiunea pe care o au și uniți prin idealul lor, tinerii veniți din uzine și universități, din laboratoare și de pe ogoare, au trecut în revistă cu luciditate și răspundere matură tabloul complex al realităților noastre, demonstrând consonanța dintre acțiunile și mărețele împliniri ale generației de azi și a celei de mâine.

Aprecierea pe care o dă partidul tineretului nostru, a fost exprimată pregnant de cuvintele rostite de către tovarășul Nicolae Ceaușescu de la înalta tribună a Congresului tineretului. „În tot ceea ce s-a împlinit în acești ani sînt încorporate și energia, priceperea și hărnicia tinerei generații, care împreună cu întregul popor, n-a preocupat și nu preocupă nimic pentru traducerea în viață a mărețului program elaborat de Partidul Comunist Român“.

Angajată pe baza programului enunțat de istoricul Congres al X-lea al partidului într-un efort constructiv fără precedent, societatea românească asigură tineretului un cîmp de afirmare practic nelimitat. „Noul cincinal — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu — deschide o amplă perspectivă de muncă și împliniri, de afirmare a geniului creator al poporului nostru, de accelerare a evoluției

(continuare în pagina 2-a)

Simți liniștea
acestui
pămînt

Simți liniștea
acestui pămînt
adunată din durerile neamului?
Ascultă cum urcă spre noi
puterea ascunsă în adîncuri
pacea acestui pămînt,
păstrată pe mese de piatră,
credința străbună
schimbată în noi.

Ascultă cum urcă
mulțime de glasuri
în umbra amurgului sîngeriu
rugă și îndemn
al mării noastre
plecați în legendă.

TRAIAN COSTI

agraria pe care o scriem și vrem să o citim

Semnificînd prin apariția ei dovada înaltei prețurii de care se bucură generația amfiteatrelor în țara noastră, Agraria își ratifică în urmă cu treisprezece numere programul de participanță la asigurarea unui grad mai mare de eficiență a muncii de educație patriotică, profesională și politică a studenților institutului nostru, coordonate de acțiune care îi confereau justificarea necesară.

Colocviul pe care și-l propunea pentru paginile ei, a devenit real și fertil de ci-

te ori ideile dezbătute reflectau expresia muncii de educare multilaterală a cititorilor săi prin perspectiva politicii Partidului Comunist Român de afirmare a bogatelor tradiții ale trecutului și de împlinire a mărețelor idealuri ale socialismului. Agraria se circumscria astfel în dinamica vieții culturale studențești, ca for al spiritului constructiv pe care presa universitară este chemată să îl cultive în rîndul tineretului studios.

Afirmînd opțiunile cititorilor și cola-

boratorilor săi și răspunzînd misiunii de a sluji nevoile de îmbunătățire a muncii educative, Agraria a reușit să se impună, la nivelul institutului, ca element eficient de îndrumare și formare a viitoarelor cadre necesare agriculturii noastre socialiste. În paginile ei s-au întîlnit sentimentele de adîncă recunoștință pentru condițiile create în țara noastră generației tinere, cu adeziunea unanimă la politica intransigentă a partidului. S-au înregistrat și comentarii faptelor cititorilor ei și s-au supus analizei fiecare din acțiunile concepute de asociațiile studențești.

A fost perioada în care ne-am desprins cu munca redacțională, în care prin informare și experiență am încercat afirmarea cit mai exactă a spiritului de res-

ponsabilitate politică și patriotică, pe care platforma ideologică a realităților noastre socialiste ni-l impunea.

Deprinderea pe care am cîștigat-o ne dă însă sentimentul că doar în parte ne-am respectat programul, că materialele înserate în paginile revistei nu au fost întotdeauna tocmai ceea ce aveam nevoie mai mult, că temele dezbătute printr-o insuficientă delimitare nu au putut declanșa de fiecare dată un dialog viu cu cititorii.

Agraria își afirmă încă o dată crezul în ideile directoare care i-au conferit jus-

(continuare în pagina 8-a)

punct

Chiar dacă albul zăpezii lui martie a înundat iarăși, străzile și frigul a schimbat plimbarea într-o grabă involuntară, chiar dacă vântul și-a cîntat zdrențuita-i muzică și fulgii reci s-au mai topit pe obraji, orașul așteaptă cuprins de o vioiciune abia simțită....

O așteptare a unei împliniri pe care doar duhul blînd al primăverii bănuite și simfonia verdelui care va începe o trădează

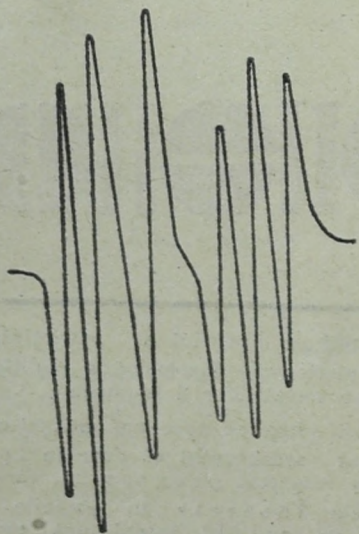

Copacii, se înșiră cu o voiciune solitară în ceața dimineților lui, iar zorile, se lasă împlinite de primele raze și de adierile înmiresmate, venind parcă din sînul unei naturi îndrăgostite.

Orașul așteaptă, știind că undeva graba noastră se va opri, că va înceta acolo, în sufletul copiilor care am fost, așteptînd cu fiecare primăvară invazia culorii și luminii.

Reveria ne cuprinde, iar goana timpului începe acum nedeslușit, fără să ne dăm seama, pînă cînd frunzișul și florile stăpînînd parcul, vor adăposti iar rătăcirile, chemarea numelui drag.

T. C.

Grafica acestui număr a fost executată de elevii Liceului de arte plastice din Timișoara.

În inima și conștiința noastră, a participanților la congres, va stărui mult timp entuziasmul și atmosfera de muncă și viață care au animat zilele lucrărilor

Grija caldă și permanentă a partidului față de fiii săi, identificată în condițiile create pentru afirmarea lor ca exponenți a celor mai frumoase idealuri de progres și ridicare a României socialiste pe culmi tot mai înalte, a luat proporții nebanuite în perspectivele deschise de multitudinea problemelor dezbătute de Congresul al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist.

În inima și conștiința noastră a participanților, va stărui mult timp impresionanta manifestare de entuziasm, atmosfera de muncă și viață în care congresul și-a desfășurat lucrările. Două mii de tineri veniți din uzine, de pe șantiere din amfiteatre și de pe ogoare s-au adunat în Sala Palatului Republicii ca purtători ai mandatului membrilor organizației lor revoluționare. Două mii de tineri au fost chemați să-și spună cuvîntul în congresul lor, să supună unui dialog matur marile probleme politice și sociale care privesc mersul nostru înainte. Acești purtători de cuvînt ai tuturor categoriilor de tineret, s-au perindat la tribuna congresului raportînd opțiunile lor profund angajate, realizările lor închinare marilor prefaceri.

Am reținut în mod deosebit preocuparea de acută actualitate a transformării școlii, acest principal factor formativ etic și profesional, în cadrul de bază al pregătirii unui tineret mai informat, cu o mai înaltă pregătire științifică și tehnică, ca și ampla analiză retrospectivă și de viitor a activității tinerei generații pe plan economic, social și politic prilejuită de expunerea raportului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

Rezoluția adoptată de înaltul forum a devenit prin temeinicia și maturitatea elaborării sale programul activității noastre viitoare incontestabil îmbunătățit. Pe rioadei imediat următoare îi corespund o serie de obiective care reflectă problemele majore ale tineretului, răspunzînd sarcinii de a ridica România pe culmile progresului și civilizației.

Pentru noi, tineretul studențesc, un interes deosebit îl au măsurile privind legarea mai strîns a procesului de învățămînt cu activitatea practică, înființarea unor unități tehnico-științifice și a unităților lucrate studențești. S-a afirmat încă o dată necesitatea de a se constitui, în cadrul comitetelor județene, municipale și orașenești, consilii ale tineretului muncitoresc sătesc, ale elevilor și ale tinerelor fete. Măsura adoptată va asigura studiul mai aprofundat a problemelor specifice diferitelor categorii de tineret.

Una din sarcinile congresului a fost și elaborarea noului statut al Uniunii Tineretului Comunist, care să răspundă platformei ideologice a organizației noastre

Congresul UTC

(urmăre din pagina 1-a)

României pe drumul progresului și civilizației".

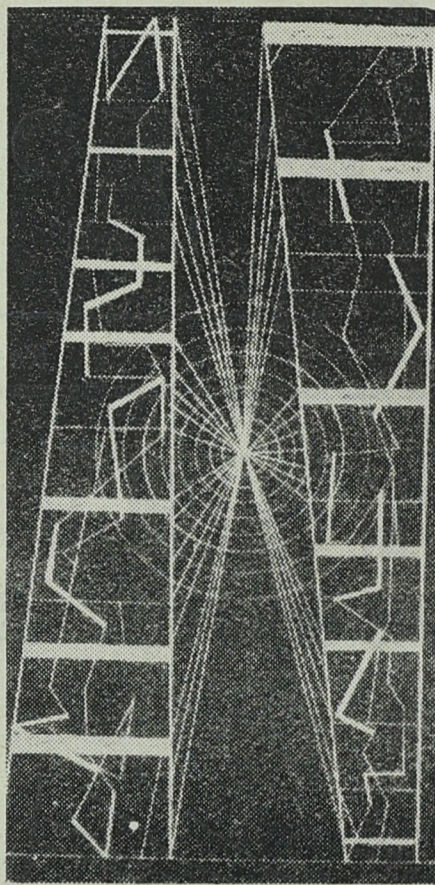
Pornind de la premiza reală că studențimea se integrează ansamblului societății noastre, Conferința a VIII-a a U.A.S.R. înscrisă pe ordinea de zi a congresului a constituit momentul angajării tinerilor studioși la îndeplinirea sarcinii patriotice de desăvîșire morală și profesională a lor.

În mesajul său vibrant, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta adresîndu-se vîrstei amfiteatrelor: „Partidul nostru, întreaga societate manifestă o preocupare deosebită față de formarea și educarea tinerei generații în spiritul înaltelor idealuri ale socialismului și comunismului, ale dreptății și egalității sociale, ale eticii noii noastre orînduirii. Un loc esențial în activitatea desfășurată în acest sens ocupă însușirea de către tineretul nostru a concepției celei mai înaintate despre lume și viață, concepția materialist-dialectică”

Lucrările Congresului al IX-lea al U.T.C., în care s-a integrat armonios forumul studenților, au constituit un prilej de îmbunătățire esențială a activității organizației revoluționare a tineretului nostru, moment de exprimare a aderiunii unanime și entuziaste a acestora la politica intransigentă și vizionară a Partidului Comunist Român.

în consonanță cu marile prefaceri sociale și politice actuale.

Caracterizînd atmosfera congresului trebuie subliniată diversitatea activităților care au urmat raportul Comitetului Central și luările de cuvînt ale delegațiilor organizațiilor reprezentative și județene. Astfel, în ziua a treia s-au desfășurat lucrări pe comisii care au dezbătut problemele

mele tineretului angrenat în același mediu de activitate. Aceasta a permis o analiză mai profundă a obiectivelor specifice fiecărei categorii de tineret. Au fost relevate aspectele semnificative din viața organizațiilor și au fost reținute numeroase propuneri.

Preocupările tinerilor din amfiteatre, problemele lor, au fost dezbătute de congres în cadrul celei de a VIII-a Conferință U.A.S.R. Delegații studenți au exprimat încă o dată cu luciditate și competență dorința desăvîșirii lor morale și profesionale și adeziunea unanimă și entuziastă la viața socială și politică plină de eferveșcență a patriei.

În penultima zi a congresului au avut loc întîlniri ale tinerilor cu reprezentanții ai ministrilor corespunzătoare domeniului lor de activitate. S-a realizat o mai concretă cunoaștere a problemelor care îi preocupă, căutîndu-se căile de rezolvare a lor de către aceste foruri competente.

Ultima zi a fost dominată de atmosfera însuflețită a alegerilor, de exprimarea prețurii și a încrederii, pe care reprezentanții tineretului au arătat-o prin votul lor noului comitet central ales.

Astfel s-a conturat sub ochii noștri mărețul tablou de viață și muncă entuziastă a tineretului patriei noastre.

Spiritul de solidaritate internațională a fost ilustrat de prezența la lucrările congresului a reprezentanților tineretului progresist din alte țări ale lumii, mesageri ai spiritului de muncă și luptă a popoarelor lor. Am urmărit cu viu interes acest veritabil documentar al actualității internaționale. Întîlnirea cu ei a fost pentru noi toți, încă un prilej de manifestare a frăției mondiale a tineretului, care a culminat cu omagiul adus popoarelor eroice ale Vietnamului, Laosului, Cambodgiei.

Momente de bucurie tulburătoare ne-au făcut să trăim, copii — florile țării — care au adus adieri de primăvară în Sala Palatului. Puritatea bluzelor albe și a sufletelor lor, bujorii cravatelor de pionier și a obrazilor sănătoși, timbrul gingaș și avîntat al glasurilor lor, ne-au emoționat și ne-au îmbărbătat. Către ei s-au îndreptat gîndurile noastre cele mai dragi și grija noastră cea mai caldă, fiindcă ei vor fi miine ceea ce sîntem noi acum — și, desigur, mai mult decît atît.

ANA DRIHA
studentă anul II zootehnie

Evocări

6 Martie-1945

„... Constituirea guvernului Groza nu a reprezentat o simplă schimbare de guvern, ci o schimbare a însuși regimului politic din țara noastră, instaurarea puterii revoluționare democratice a muncitorilor și țăranilor”...
NICOLAE CEAUȘESCU

Sărbătorim 26 de ani de la instaurarea primului guvern de largă concentrare democratică sub președinția doctorului Petru Groza.

În perspectiva drumului străbătut, încununat de victorii, acest act apare ca un moment hotărîtor în construirea unei României moderne. El a deschis o nouă etapă a procesului revoluționar, început la 23 August 1944, prin care masele populare, sub conducerea Partidului Comunist Român, aveau să asigure cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea și celelalte pături ale oamenilor muncii. Actul istoric din august 1944 a marcat începutul revoluției populare inaugurînd o nouă eră a istoriei României, în care poporul stăpîn pe destinele sale a înlăturat atît dominația imperialistă, cit și jugul exploatareii moșierimii și apoi al burgheziei.

În noile condiții istorice, s-a dezvoltat o puternică mișcare revoluționară de masă, care a imprimat un curs progresist ireversibil dezvoltării societății românești, marcat de cucerirea puterii politice și înlăturarea unor adinci transformări în toate domeniile vieții sociale. Încă în primele zile ale revoluției, Partidul Comunist Român a pus în fața forțelor demo-

cratice sarcini majore de importanță națională a căror realizare urma să influențeze puternic evoluția ulterioară a țării: continuarea războiului antihitlerist, refacerea economiei, dezvoltarea cuceririlor democratice obținute prin victoria insurecției antifasciste, exproprierea moșierilor și improprietărea țărănimii, asigurarea unei adevărate independențe naționale. Aceste obiective înscrise în programul de acțiune al Partidului Comunist Român, făceau posibilă închegarea în jurul clasei muncitoare a unui larg front democratic. Evenimentele din aceea perioadă au demonstrat capacitatea politică și organizatorică a Partidului Comunist, prestigiul și înflurirea lui crescînd asupra maselor, au pus în lumină faptul că P.C.R. devenise principala forță politică a țării. Purtătoare a steagului progresului clasa muncitoare în frunte cu P.C.R. s-a situat în avangarda tuturor celorlalte partide și grupări sociale de la orașe și sate interesate în transformări structurale. Pe baza platformei elaborate de Partidul Comunist și Partidul Social Democrat, la 12 Octombrie 1944, s-a creat Frontul Național Democrat.

(continuare în pagina 8-a)

Gaudeamus igitur — Să fim veseli!

Sfârșitul secolului al XVIII-lea, stăpînit de spiritul înnoitor al Renașterii, aduce modificări structurale în organizarea și mai ales în compoziția universității medievale. În vestitele academii central-europene; Viena, Praga, Cracovia sau în faimoasa Școală superioară inițiată de Robert de Sorbone, tineri aparținînd celor mai diverse pături și clase sociale își caută aici împlinirea intelectuală. Vechiile principii ale școlilor așa numite „studium universale” sînt rînd pe rînd abandonate. E timpul cînd entuziasmul general devine ecou al noilor tendințe laicizante, timpul în care tineretul studios, devenind conștient de idealurile sale, adoptă ca imn al tinereții universitare cunoscutul „Gaudeamus igitur”, cîntec al cărui optimism se identifică generos cu aspirațiile sale dintotdeauna.

Simbol al prieteniei și dragostei dintre oameni, al demnității în sine, Gaudeamus — a cărui formă cunoscută de noi astăzi, în text latin, datează din 1871, fiind da-

torată germanului C. W. Kindleben — rămîne peste decenii imnul bucuriei vieții pămîntești. El va sfida șansonetele pe versuri de Mathurin Regnier, fredonate dîndărătul paharelor de studenții de la Sorbona în coteriile epicureice și va continua să rămînă și în secolul care începea simbolul spiritului de prietenie al tineretului pe care îl animase. Este cîntat pe rînd de studenții noilor universități europene. Intors în țară, Ciprian Porumbescu îl publică odată cu celelalte cîntece studențești ale societății României jună din Viena. Johannes Brahms îi preia tema, păstrîndu-i noblețea și eterna sa semnificație, în plina de prospețime Uvertură academică.

Astăzi, cei 15 milioane de studenți din întreaga lume îl repetă ca pe un poem însuflețit al încrederii în viață, al nestăvilitului lor avînt, ca pe un emoționant îndemn la omenească veselie.

E A

Tandrețea, grația, frumosul, liniștea, noblețea ori mirajul, ideea de înflorire, de viață, nu pot fi gîndite separat de numele femeii.

Un mit? Mitul perenității, al mătcii universale cîntat dintotdeauna, al iubirii care face să capete nume sufletul omenesc?

Mitul unui chip în privirile cărnia stă liniștea lumii toată, chipul care a imaginat tulburătorul suris al Giocondei. Mitul unui destin niciodată învins, vindcător de răni și durere.

Mitul acesta este aureola nedesmințită de nimeni a vieții însuși.

Umanitate i s-a făcut datoare și a pre-

schimbat-o în simbol al iubirii, al nașterii și al sentimentelor celor mai alese.

Aceasta este mama, iubita seamănă noastră dragă, rămasă peste vreme imaginea superbă a începutului a tandreței și grației și a izbînzii sufletului omenesc. Este femeia-medic femeia-dascăl, femeia-mamă, femeia-savant, femeia...

La începutul anotimpului dîntii, omenirea întregă o sărbătorește ca om. Omul în suptura sa frumusețe de floare, de sămînță de simbol al dăruirii al nobleții. Rîtualul este cel al sărbătorii tandreței, al respectului față de statornicia ei căldură. E rîtualul aniversării primelor flori cu a căror gingășie ne place să o asemănăm.

B. NICOLAU

BOBUL DE PÎINE

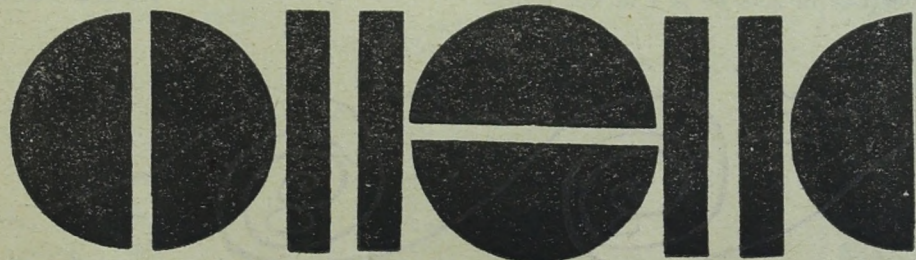
AURORA OPREA

Noaptea au încă limpezime de acvariu, iar zilele sînt tot ca desprinse din icoanele unui pictor de altădată, rău, în care albul și negrul înăbușe golfurile de viață și sunetele cu umbre de răcoare, grele. Constelațiile iernii nu și-au adunat încă imensele aripi punctate cu ace de ger și valurile largi de pămînt mai stau prăvălite în somn. Dar simțurile, nerăbdătoarele noastre simțuri se smulg deja din încercuirea oazelor de calm și sufletele noastre tresărind alunecă în reverie. Privim șinuturile întinse, valurile largi de pămînt prăvălite în somn și știm că sub calmul zăpezilor, undeva într-o zodie cu vise calde, sămînțele și-au început urcușul dinspre tăcere. Nu le vedem, dar le bănuim svîrcolirea ușoară într-un suflu nuanșat la nesfîrșit, buimăceala somnului din care abia ies. Și chiar dacă vîntul, care le veghea în imense hore de adieri blinde, a tăcut, nerăbdarea noastră știe că sub calmul zăpezilor, în sublima lui fertilitate pămîntul decantează în sămînță timpul germinativ.

Am fost de față la zidirea în glie a bobelor. Am văzut clipa în care sămînța a pornit pe fantasticul drum dintre grăunte și fruct. Am semănat și așteptăm acum invazia verdeții de ceară a pînii care va însemna reinvierea anului. Așteptăm, pentru că doar în izbînda sămînței ne putem închipui împlinirea timpului măsurat în calendare.

Valurile largi de pămînt mai stau încă prăvălite în somn dar de aici de la marginea anotimpului alb, sufletul nostru bănuiește momentul sublim al trecerii sămînțelor în zodia devenirii. Privim nerăbdători și un dub odihnitor ne curmă îndoielile; destinul locurilor acestora a vrut să fie aici tărîm al confirmării împlinirilor, gură de rai într-un prezent incandescent.

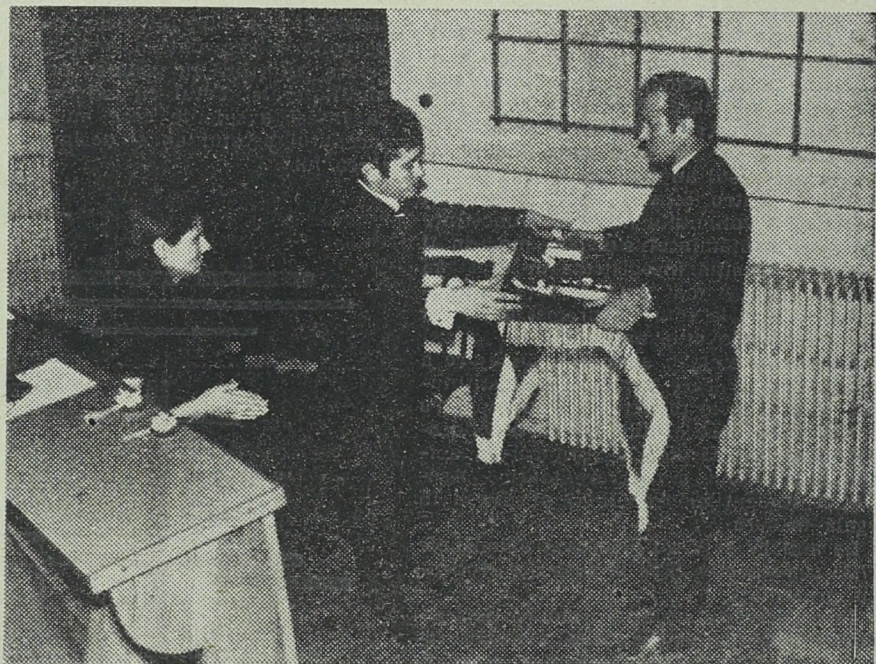
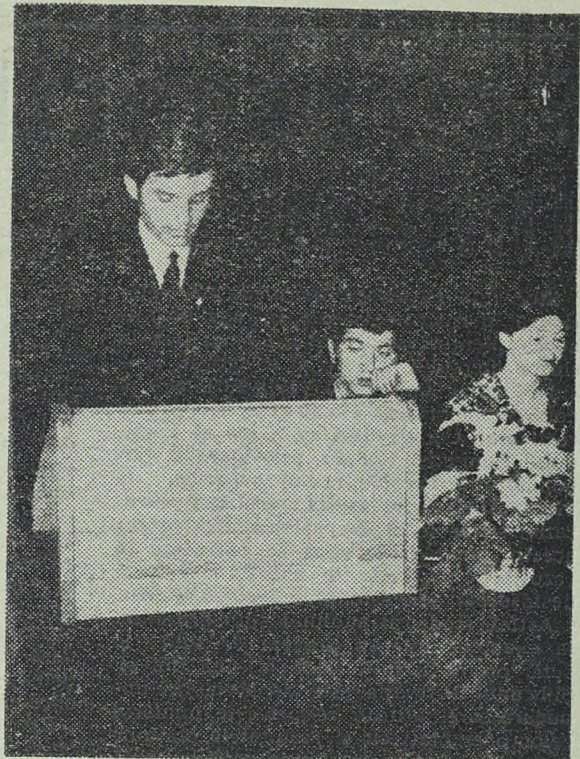
Aburii albaștrii mai desenează încă globuri de somnolență și nu s-au pornit încă exploziile pașnice ale clorofiliei, dar inimile noastre simt, șovăitoare, ca firul ierbii, zilele unei noi primăveri ale acestui pămînt care-și măsoară vîrsta în ani-piine.

O noua promoție și-a luat rămas bun

„Vom face ca ogoarele României să fie prin noi și mai rodnice și mai înfloritoare, să răsplătim astfel grija celor care au vegheat la formarea noastră ca specialiști ai unei agriculturi moderne”.

VASILE PERNEȘ

„Părăsim amfiteatrele, lăsăm în urmă amintirea anilor de studii, dar gîndul ne va rămîne totdeauna alături de

voi stimați profesori, alături de cei care ne vor urma curînd și cărora le adresăm urările cele mai bune”.

Punct de plecare al unei anchete

Întroducerea noului în învățămînt

Măsurile preconizate în ședința de lucru a C.C. al P.C.R. din noiembrie 1970, privind îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii își păstrează importanța actualitate, ele înscriindu-se în vastul efort menit să accelereze ritmul de creștere al producției agricole. Devine evidentă în acest context necesitatea stabilirii celor mai utile căi și găsirea soluțiilor adecvate pentru rezolvarea complexului de probleme pe care activitatea efectivă de producție le ridică. Integrarea învățămîntului agricol superior în sfera acestor preocupări apare astfel ca cerință obiectivă, el fiind elementul formativ esențial al viitorului specialist capabil să coreleze aptitudinile sale teoretice cu cerințele unei agriculturi complexe organizate. Față de acestea, în institutul nostru au fost întreprinse o serie de schimbări în scopul modernizării procesului de învățămînt, în așa fel încît el să se adapteze ritmului imperios în care agricultura noastră socialistă s-a încadrat.

Au fost eliminate din economia cursurilor elementele descriptive și istoriciste, făcîndu-se loc problemelor actuale, concepțiilor și teoriilor noi privind producția agricolă; de asemenea, s-a încercat reliefaarea valorii aplicative a capitolelor de curs prin raportarea lor la cerințele economiei, prin evitarea amănunțelor lipsite de semnificații, s-a căutat formarea și dezvoltarea gîndirii creatoare a studenților. Prezentarea tuturor cunoștințelor s-a făcut în spiritul combativității ideologice extinzîndu-se în

același timp și folosirea metodelor moderne de predare.

Toate acestea au avut o evidentă înfrîurire asupra înarmării cu noi cunoștințe a viitorului conducător al activității unor unități cu suprafețe întinse de teren, a coordonatorului de mișcare.

Ancheta pe care o inițiem în acest număr al revistei noastre pornește de la ideea eficacității măsurilor întreprinse de conducerea institutului, în adaptarea procesului educativ la cerințele stringente ale contemporaneității. Ea urmărește angajarea nemijlocită a studenților în introducerea noului în învățămînt printr-un schimb de opinii pe care îl dorim fructuos și cărui „AGRARIA” îi deschide paginile sale.

FRECOT IOSIF student la Facultatea de medicină veterinară

Da, se poate vorbi de o înnoire substanțială a învățămîntului în Facultatea de medicină veterinară, înnoire impusă de însăși progresul tehnic. Devenită cerință imperioasă a producției agricole moderne „patologia marilor combinate” își găsește susținători competenți în cadrele didactice ale institutului nostru.

Prelegerile sînt raportate cu precădere la condițiile marilor complexe industriale de creștere animalelor, iar lucrările practice sînt completate adesea de vizite în aceste combinate. Desigur, prin organizarea de excursii documentare, chiar în timpul anului, în cît mai multe asemenea unități, studenții ar avea doar de cîștigat.

continuare în pagina 8-a

Retrospectiva unei împliniri

Studentii facultății de medicină veterinară, dornici să-și pună, întregul elan tineresc și entuziasmul, tot ce au mai bun, în slujba mersului înainte al societății, consideră anul universitar 1970-1971 ca nouă și importantă etapă în aplicarea Directivelor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, privitoare la îmbunătățirea învățământului superior, la modernizarea procesului instructiv-educativ, strins legat de practică. Înțelegerea acestor înalte îndatoriri se oglindesc în rezultatele obținute în actuala sesiune, desfășurată sub semnul exigenței sporite.

Astfel, studenții anului I s-au prezentat la examene într-un procent de sută la sută, promovându-le 80,55 la sută din ei. Și la anul II situația este de asemenea îmbucurătoare, atât în ce privește numărul celor prezentați cât și rezultatele obținute de aceștia, procentul fiind de 98 la sută și respectiv 85,71 la sută.

O situație care produce nedumerire este aceea a anului III unde prezența la examene, ca și promovarea acestora este sub orice așteptare. Numai 40,20 la sută din studenții acestui an au dovedit prin prezentarea lor că eșalonarea moderată, pe tot parcursul anului este o cerință imperioasă pentru reușita unei acumulări selective a volumului mare de cunoștințe pe care învățământul superior modern îl necesită. Situația înregistrată de acest an nedumerește și mai mult în fața procentului de 22,07 la sută (!) înregistrat de cei care au promovat examenele.

Este cu puțință o asemenea neglijare a eforturilor pe care conducerea institutului, prin cadrele didactice, le face pentru optimizarea procesului instructiv-educativ? Este un răspuns asupra căruiu opinia colectivului și reprezentanții Asociației studenților trebuie să mediteze în egală măsură.

La anii IV și V au promovat examenele 77,39 și respectiv 79,06 la sută din studenții prezentați.

În ce privește situația promovărilor, remarcăm acum, ca și cu alte prilejuri, raportul pozitiv dintre studenții prezentați, și cei promovați. Altfel spus, procentul cel mai mare de promovați a fost semnalat acolo unde și prezența la examene a fost mai ridicată. La anul III, de pildă, unde prezența este semnificativ deficitară

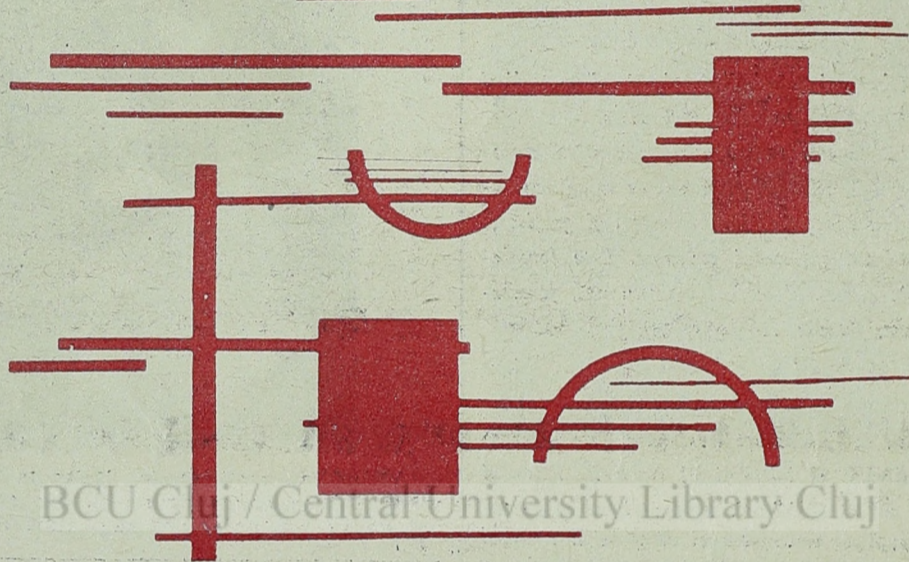
(23,07 la sută) situația nepromovărilor înregistrează un record de 90,72 la sută din numărul total de „examene prezentate”

Un fapt cu totul îmbucurător și ilustrativ pentru înțelegerea necesității înarmării lor ca viitori specialiști cu un bagaj însemnat de cunoștințe, capabil să facă față cerințelor reale ale unei agriculturi moderne, este procentul ridicat de note între 7 și 10 obținute la fiecare din anii de studii 67,50 (anul IV) și 73,80 la sută (la anul II) sint limitele între care acestea sint cuprinse. Este o eloeventă dovadă a creșterii conștiinței profesionale a studenților, a interesării lor tot mai mari în procesul propriei deveniri.

Desigur, acum, când sesiunea a rămas în urmă, orice indicație apare ineficace. Concluziile însă se impun ca necesitate. Studenții Facultății de medicină veterinară dispun nefindoienic de capacități și potențial intelectual, care să le asigure obținerea de rezultate și mai bune.

Recomandări? Aceleași ca în urma fiecărei sesiuni; acordarea importanței cuvenite studiului individual, parcurgerea sistematică a bibliografiei recomandate, dezvoltarea deprinderii metodice de cercetare științifică în vederea perfecționării multilaterale. Totul cu exigență maximă, ca însăși auspiciile care au caracterizat începutul acestui an și desigur și încheierea lui.

VIRGIL FIRU

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Anul întâi Perspective pentru sesiunea din vară

Sesiunea din iarnă se îndepărtează dintr-un trecut rezervat amintirilor succesul sau nereușita primelor examene de student. S-a câștigat puțină experiență și s-a făcut totul pentru ca aceasta să nu fie dintre cele triste. Și, se pare că am reușit, că învățămintele trase în urma primului dialog cu profesorul au în majoritatea cazurilor o nuanță pozitivă. Iar dacă la finele acestei sesiuni coeficientul de oboseală nu și-a spus pe deplin cuvântul înseamnă că, așa cum arăta tovarășul conferențiar Grigore Stere, într-o discuție recentă, s-a înțeles necesitatea dozării judicioase a eforturilor pe parcursul sesiunii. Evident că această cerință se impune cu atât mai mult în sesiunea din vară care va fi o adevărată „piatră de încercare” pentru proaspeții studenți, ea cuprinzând cinci examene cu materie de predare pe două semestre. Deasemeni o planificare cât mai echilibrată a examenelor și eliminarea unor „greșeli de calcul” la acestea, ca și studiul individual cât mai consecvent vor aduce la obținerea unor rezultate bune și foarte bune.

În aceeași discuție, tovarășul conferențiar semnala un fenomen deosebit de îmbucurător; folosirea tot mai frecventă a bibliografiei recomandată de catedră, chiar în limbă străină, capătă o tendință de generalizare în rândul studenților anului întâi, care nu se rezumă numai la filele unui singur manual pentru întocmirea referatelor.

Toate acestea sint calea sigură spre diminuarea emoțiilor de care unii se pling, emoții datorate fie lacunelor din cultura generală, fie studiului inconsecvent al materiei. Mai intervine apoi, după părerea tovarășului conferențiar, încrederea pe care cadrul didactic reușește să și-o câștige, dar și puterea de înțelegere a studentului a gestului mîinii întinse pentru a-l ajuta. Dar ca această în-

credere să se stabilească, să existe, se cere adoptarea unei anumite ținute, a unei atmosfere și a unui vocabular adecvat. De ce „mai bine să nu îl cunoșc să nu mă cunoască”? E de ajuns ce se poate afla de la colegii mai mari? Dar oare sint mai demne de încredere aceste surse decît propria convingere?

Revenind la subiect se cuvine menționat faptul că, anul întâi, în comparație cu ceilalți ani pare a fi mai bun. (Deși nu deținem încă indici suficienți pînă în prezent și apoi... să nu ne grăbim). Mediile bune — din 125 de studenți, 92 au medii între 7 și 10, ceea ce reprezintă aproximativ 74 la sută — frecvența, studiul individual și cointeresarea pentru o ținută cit mai studențească ne îndreptățeste totuși afirmația.

Abordînd o altă temă a discuției, și anume aceea dacă cei mai tineri dintre studenți știu sau nu să învețe, tovarășul conferențiar arăta că deși nu s-au observat lacune serioase, deși este vorba de o adaptare la o metodă cu totul nouă mult mai cuprinzătoare ca aceea din liceu, studentul va trebui totuși să pună accent pe acumularea prin el însuși, pe trecerea a tot ceea ce i se comunică prin filtrul propriu, adică, a învăța înseamnă a te pricepe să alegi, să selectezi, înseamnă să fixezi concluzii, idei și să le canalizezi spre formarea propriei personalități, atât de necesară mediului în care vei merge după terminarea studiului. Trebuie așadar să dăm curs dialogului cu autorii cărților, cu noi înșine și apoi cu prefața, menită doar să ne îmbogățească concluziile și ideile mai puțin sesizate.

Se cuvine, în încheiere, să adresăm felicitări colegiilor din anul întâi pentru rezultatele bune obținute, succes pe mai departe și... nu cumva să se culce pe laurii curerilor.

TRAIAN COSTI

Semn

Sînt înțesat de ris și plins ca un ghioc

Și din oglinzi mim geamăn limba mi-o despica

Pustiu un țârm rotund mă ține la mijloc

Nisip s-adun pentru castelul meu de frică.

NICOLAE BĂDILESCU

Sesiunea trece...

NOTELE RAMIN

Așadar a trecut. Cu bucurii mai mari, cu bucurii mai mici, cu bucurii care nu au venit, cu certitudini care s-au dovedit a fi adevărate, cu certitudini care au fost doar iluzii dar... a trecut.

A trecut și ne-a lăsat în urma ei aceași optimiști, sau poate puțin mai obo-

patru note sub 7. Balanța se echilibrează oarecum. Seriozitatea unor studenți ca: I. Luca, H. Diller, I. Giurgiu, E. Grigoriu, M. Gabor notați cu note de 9 și 10 (care sperăm că vor fi molipsitoare) se recomandă de la sine.

Rezultatele anului III sint completate cu succes de cele obținute de studenții anului II, care, în fața unei sesiuni mai puțin încărcate (două examene), s-au prezentat deasemeni foarte bine. Un singur student a căzut la ambele examene iar 22 la unul singur. Dar, 53 de studenți cu note între 7 și 10, recomandă anul II, fără îndoială, ca un an bun.

Gh. Tagoe, care nu a promovat nici un examen sau A. Ștefănescu, I. Tribonescu, care au ratat un examen sint în discordanță cu rezultatele bune ale anului și, în mod deosebit, cu cele ale frunțașilor A. Driha, T. Gorea, A. Ilisie, B. Licandru, I. Nedelcu.

De necrezut este faptul, că majoritatea celor căzuți sint repetenți. Și dacă I. Feșean sau I. Făreța, care repetă anul au înțeles să pornească pe un alt drum, promovîndu-și examenele, ne întrebăm de ce nu îi urmează și restul. Poate că biroul Asociației studențești al anului II ar trebui să-i convingă mai hotărît.

În ceea ce-i privește pe proaspeții baltici se pare că s-au comportat cît se poate de onorabil. Din 93 de studenți, 35 au obținut calificative între 7 și 10, 24 între 5 și 7 iar restul au căzut la cite un examen. Este evident că balanța înclină net în favoarea rezultatelor bune. Dar și aici, trebuia o excepție (poate doar pentru a confirma regula, deși n-am fi dorit-o). Studentul Gh. Istrate, singurul care nu se prezintă la un examen, face ce face și îl ratează și pe al doilea. Contrastul pe care îl realizează cu restul anului, ar trebui să-l pună pe gînduri acum, cît mai e la început de drum. Nici pe I. Somoghi, N. Sturza, A. Onofrescu, care nu au promovat cite un examen nu trebuie să-i ocolească sfatul nostru de mai sus. Dar fiind prima lor sesiune studențească, sperăm că rezultatele foarte bune și bune ale unor colegi ca D. Luca, I. Faur, P. Sălăjan, A. Ghandt, D. Girdan să-i molipsească pentru la vară.

Este bine, foarte bine, că încă de la început studenții acestui an au pornit-o pe cel mai drept dintre drumuri. Le dorim să-l urmeze.

Luata în ansamblu rezultatele celor trei ani de studiu ai Facultății de zootehnie sint bune și le sperăm și mai bune.

Se apropie o nouă sesiune și ea trebuie pregătită din timp, fiindcă dacă este adevărat că toamna se numără bobocii, noi vrem să începem încă din timp numărătoreea.

VASILE TOCŢ

POST-SESIUNE

Sub semnul marilor evenimente sociale și politice care vor culmina cu aniversarea semicentenarului partidului, studenții Institutului agronomic Timișoara adinc ancorați în prefacerile la care sînt martori și participanți direcți, au adus, prin sesiunea

din iarna anului universitar 1970-1971, un prim omagiu de recunoștință.

Conștienți de necesitatea desăvîrșirii lor profesionale, prin acumularea a tot ceea ce activitatea productivă viitoare le va solicita, studenții institutului nostru, converg printr-o muncă susținută către esențiala îndatorire a lor — învățatura.

REDACȚIA

FACULTATEA DE MEDICINĂ VETERINARĂ

ANUL I Media 9,50	ANUL II Media 10,00	ANUL III Media 10,00	ANUL IV Media 10,00	ANUL V Media 9,50
Pășcuț Ioan Scobercea Nicolae Tosicj Iubincio Media 9,00 Olinic Cornel Media 8,50 Gurban Dumitru Paun Aurelian	Drugă Mihai Iliescu Vasile Media 9,00 Balogh Alexandru Gherban Marius Lelescu Tiberiu Mamut Ioan Șerbănel Florian Tudurescu Ioan Țițeica Vasile	<p>Nu este o simplă formulă publicistică alăturarea laurilor de numele acestor studenți pentru că ei — laurii — sînt semnul celor care în entuziasmul general au știut să-i cucerească.</p>	Ioniță Teodor Media 9,50 Frecot Iosif Vălceanu Petru Media 9,00 Marian Dimitrie Dragoș Teodor Matei Gheorghe Media 8,50 Făcea Dumitru Chetrinescu Nicolae Dancea Picioruș Marla Ganță Carmen Madarasz Ferencz Marusceac Gheorghe Picioruș Petrișor Simion Ioan Trandafir Cornel	Tudoran Dumitru Scobercea Ilie Media 9,33 Firu Dumitru Cătălin Virgil Media 9,00 Hotea Dumitru Ciurea Gheorghe Dobrescu Constantin Hirtea Ioan Helfrich Wolfgang Gerhard Kelciov Bartolomeu Macovievici Alexandru Măceanu Mircea Miculescu Cariolan Nebunu L. oia
				
PASCUȚ IOAN	DRUGĂ MIHAI	IONIȚA TEODOR	SCOBERCEA ILIE	TUDORAN DUMITRU

FACULTATEA DE AGRONOMIE

ANUL I Media 10,00	ANUL II Media 9,50	ANUL III Media 10,00	ANUL IV Media 10,00	ANUL V Media între 9,50 - 9,90
Sim Petru Icanov Mirela Richișan Maria Agrima Ștefan Gone Tudor Gozner Anton Mag Cornel Mateaș Ioan Mitescu Antonică Popescu Emilian Suciu Vasile Ștefan Nicolae	Butar Moise Media 9,00 Brata Ioan Izvernar Gheorghe Manu Vasile Media 8,50 Budișteanu Dănuț Constantin Cirlig Constantin Ciurel Ștefan Drăgan Maria Nădișen Zaharia Roman Petru	Trifon Vasile Media 9,50 Tănase Dumitru Daea Petru Kirr Mihai Brăiloiu Nicolae Suciu Teodor Zăvoleanu Traian	Albu Dumitru Toma Petru Ciapsă Ioan Tuducan Floare Media 9,66 Blaj Gheorghe Bochiș Ioan Turcanu Mureșan Viorica Media 9,33 Pușcă Iulian Mateuț Nicolae Velich Vențel Botezatu Flotentina Croitoru Maria Dima Ioan Pantea Ioan Pop Alexandru Popescu Ioan Simuț Ioan Stancu Ioan Media 9,00 Măceșanu Dimitrie Alistar Lucia Arjoacă Margareta Bogza Leonica Ciapsă Ana Cruțu Bulc Maria Orghici Grigore Roșu Nicolae Vulciu Maria	Chereji Gheorghe Homoki Pavel Marți Teodor Media 9,42 Homoki Irina Popovici Viorel Media 9,00 Botaș Pavel Lerch Gheorghe Röszahghi Iosif
				
SIM PETRU	TRIFON VASILE	ALBU DUMITRU	PUȘCA IULIAN	
ANUL I Media 10,00	ANUL II Media 9,50	ANUL III Media 9,50	ANUL IV Media 9,50	ANUL V Media 8,66
Luca Doina Faur Iosif Ilie Marcel Media 9,50 Gărdan Dumitru Cornea Aurel Bărbărtan Valeria Sălăjean Paul Gnandt Adalbert	Nagy Iosif Sterian Iosif Media 8,50 Dalca Iosif Denuț Cornel Doru Puterity Milutin Tămaș Eugenia Tăpălagă Ioan Veber Antoaneta Media 8,00 Pută Gheorghe Puterity Miluțiu Stănescu Constantin		Driha Ana Oprîta Ioan Vesa Nicolae Media 9,00 Cocu Vasile Gorea Mihai Teofil Ilișie Avram Lixandru Benoiu Nede Nedelcu Ignat Pădeanu Ioan Paul Mircea Ștefan Schneider Friedrich Media 8,50 Daea Gheorghe Joarță Ilie Kurusco Gavril Nan Ioan Popa Marian Coloman Seiman Romulus Stăniș Ioan Teodor	Luca Ioan Gheorghe Tocuț Vasile Media 9,00 Gabor Mariana Diller Helmut Giurgiu Ioan Grigoriu Eugenie Media 8,66 Demetrescu Ioan Paul Gelu Pieu
				
LUCA DOINA				

FACULTATEA DE ZOOTEHNIE

MIRON RADU PARASCHIVESCU

„M-am născut spre sfârșitul anului 1911, la Zimnicea — Teleorman, din părinți însușitori, iar de la patru ani am copilărit la Vălenii de Munte, în casa unei bătrâne țărănce care mi-a fost prima învățătoare de limbă românească. (...) Tot la Vălenii m-am întors la 45 de ani ca să îmbătrinesc. (...) adevăratul debut literar mi l-am făcut la revista UNU, unde i-am cunoscut și iubit pe Geo Bogza, Ștefan Roll (Gheorghe Dinu), Ilarie Voronca, Ion Călugăru, Brunea-Fox, Sașa Pană, Aurel Baranga și mulți alții... Mai târziu, adică prin 1935 am colaborat la revistele democratice de stînga: Cuvîntul liber, Reporter, Facla, pentru ca,

în 1936, să primesc misiunea de neuitată cinste, aceea de secretar de redacție al revistei legale teoretice a P.C.R.... Din 1937, am trăit timp de zece ani din gazetărie, iar în 1945 am redactat o revistă pentru tineri, la Cluj, Almanahul literar, devenită mai târziu Steaua.

În toți acești ani am urmărit promovarea cuvîntului de ordine al P.C.R. și m-am străduit să dau la iveală cit mai multe nume și talente literare. Acestea, de altfel, mi se par și cea mai sigură realizare a mea...“.

Miron Rodu Paraschivescu: Autobiografie.

Am putea crede că totul a fost o întâmplare

Am „putea crede că totul a fost o întâmplare“ că am fost siliți prea grabnic să-l știm pe Miron Radu Paraschivescu plecat dintre noi. Am putea crede că destinul, fidel legilor lui, și-a depășit nepărtinitor fapta, despărțindu-ne de cel dintru care a fi, a însemnat gând, virtute, frumusețe.

Acest marelui contemporan al nostru, care refuza să semene cu ceilalți oameni, acest rar deținător al ideilor și nevoilor noastre, acest poet care contrazicea repausul și oboseala a existat totuși. El sta în locul ochilor noștri și privea pentru noi. El a văzut în locul nostru zilele și nopțile sale, iubirile și spaimile, tragediile spaniole și bucuriile marilor su-

flete. Tinerețea lui a coincis cu momentul în care misiunea scriitorului era de a împărtăși manifeste. Sediul redacției Timpului, paginile Cuvîntului liber a Erei noi deveniseră prin el puls și ritm al epocii și patriei sale. Viața însăși i-a fost un șir nesfârșit de vieți formate în juru-i, cu miracolul lor, cu timpul lor. Cu el fiecare nou venit era un alt auz care ar fi putut să scrie cadențele unui poem de nimeni cîntat încă...

Acum ni se pare că totul ar fi întâmplare și așteptăm parcă întoarcerea lui, asemeni gutuilor rămași cu brațele spre cer, acolo, în Vălenii lui Miron Radu Paraschivescu.

M. R. PARASCHIVESCU

Priveghiu

Sub zina care a-nceput să scadă,
Cum te priveșc și îmi aduc aminte
De ochii tăi, de fruntea ta cuminte,
Ești alb și-nins etern, ca o zăpadă.

O, vise reci, zădărnici și goluri,
A luminării tremurată limbă
Doar plante moi de întuneric plimbă
Pe fața ta, stîrnindu-le în stoluri.

Ca un pămînt fecund în așteptare,
Cum crește mută iarba în cîmpii,
Taina pe care n-ai putut s-o știi
Urcă din tine ca o întrebare.

N-au fost acele zile inegale,
Pînde, mîhniri, regrete, bucurii,
Toamnele dulci, culese prîntre vii
Și focurile fructelor, bengale,

Gesturi zărlite-n grabă, fără rost,
Chemări și alergări nu erau haina
Și lacăte, să-ncu în carne taina
Mai neștiută, ca-ntr-un adăpost?

Și-acuma cînd sătul ești de nesăfii,
Suie din tine, tot necunoscută,
Cum se înalță peste gravitații
Lumina grea prin țevă de cucută.

Zădarnic limba luminării scrie
Pe chipul tău fragilele contururi
Ce-ai ignorat vei ignora de-a pururi
Și-ți schimbă neștiința în vecie.

În sfîrșit, într-o atmosferă dintre cele mai active cu puțină Atelierul literar al Agrarilor a trecut din proiect în actualitate. În sfîrșit, iubitorii de literă-scrise, scepticii și curioșii, s-au schimbat deoptrivă în ascultători și oratori.

Cronică de atelier

Fără să-i intimideze ideea în sine a expunerii publice a încercărilor literare, ori prezența studenților filologi invitați, Panait Laurențiu Paraipan și Traian Costi au citit proze scurte.

Obiecțiile celor care au luat cuvîntul au fost, bineînțeles mai mult de ordin sentimental. S-au subliniat însă, promisiunile sigure de talent ale celor doi.

Au urmat propunerile pentru planul de activitate viitoare a atelierului, în care, fără să fie — e drept — consemnată, a fost amintită dorința participanților de a-și circumscrie prezența în ședințele de lucru următoare și cei cărora faimoasa întîlnire dintre Clay și Frazier le-a motivat absența.

NICOLAE BĂDILESCU

NOTE DE LECTURĂ

Alexandru Deal

LAȘII

Voluptatea observației exterioare mereu dublată de comentariul trist sau ironic, de notațiile stranii, de multiplicarea obsesivă a propriilor spaimă și îndoieli, pare la Alexandru Deal mai degrabă a supunere la legile unei literaturi, la mijloacele acesteia față de care refuză să ia vreo precauție. Este justificată în acest fel fronda ostentativă și se certifică autenticitatea detaliilor în care aparențele tănuite ale acestora se circumscriu. Incadrată în această circumstanță, viziunea abuzivă a autorului, își găsește acoperire rațională. Niciunul din personajele acestei lumi schematice nu acționează simplu. Semiobscuritatea ambianței generează refuzări vinovate, oribile și degradante. Lașitatea se definește astfel ca evadarea din sine, frică și neputință, fugă spre o amăgitoare consolare. Octav nu caută în abandonul său repetat, certitudinea. Lașitatea sa acceptată ca soluție ori ca element de echilibru marchează mai ales, o complicitate duplicitară. Fiindcă la el, ca la toate personajele angrenate în această grotescă delincvență a lașității, cataclismele suslețesc

sînt generate din neputința de a anticipa i-postazele existențiale viitoare de unde senzația de singurătate obsesia neînțeleptului sub semnul culpei declarate.

Altfel spus, Lașii este o carte a obsesiei abandonului perpetuu în care masca este aidoma existenței pe care o ascunde. O carte, care însă, propune un univers luminos prin răzvrătirea purificatoare a însăși neputinței.

Mircea Horia Simionescu

INGENIOSUL bine temperat

Derutant titlul acestui al doilea volum al Ingeniosului bine temperat pe care din rațiuni bănuite doar, autorul l-a definit Bibliografie generală. Derutant dar în perfect acord cu primul volum, cu acel

dictionar în care rigoarea ordonării după pseudofișe onomastice a motivelor schițează pretextul unei elevate dar grave meditații. Aceleași componente bizare, aceleași compuneri fals parodice, aceeași fantezie captivantă în urmărirea ambiți-

oasei aventuri spirituale a autorului.

Și cu atît mai derutantă devine o discuție pe marginea acestei cărți, pornind de la încadrarea conținutului ei în ideea titlului. Cu atît mai mult cu cît Bibliografiei generale i-a premers dictionarul amintit și sînt anunțate alte două volume: Breviar sau Istoria critică a secolului XX și Toxicologia sau Dincolo de bine și dincoace de rău.

Rămîne să explicăm totuși această parte a unui întreg a cărui registru, incorporînd haotic texte și reflecții, contravine, aparent, celei mai simple aritmeticii prozodice.

Literatura de acest fel păcătuiește în egală măsură cu aceea profesată de critici, care deși nu se arată prin nimic fortuită, exprimă totuși un exercițiu spiritual adesea vădit contrafăcut. Născute așadar dintr-o îndelungă observație, motivele care formează acest ciudat mozaic bibliografic, reclamă la lectură repere de referință, modelul parodiat.

Însă, mărturisirile de credință afirmate sau nu de autor, trimiterile sale critice rămîn în propriul perimetru și cititorului îi vor fi dezvăluite doar sensurile și dimensiunile lor. Aceasta este, credem, prima încercare a autorului de a ne indica soluția scrisului său, prima tehnică utilizată căreia îi va urma un întreg arsenal de modalități și formule. Lirismului pur îi va apropia ironia și retorismul, fantastul îl va converti în vulgar, totul într-o ordine... haotică din care răzbat însă meditația ca ideal al autorului, căutînd „ca vechii margrafi medievali, în scrieri cu titluri seci, inima caldă a secolului său“.

Radu Popa la volumele acesteia Cincizeci de poeme și Calitatea de martor. Remarcăm gestul generos de a găzdui pe spațiul a două pagini încercările lirice ale celor mai tineri colaboratori.

În sfîrșit, țînuta elevată, spiritul relevant, exigența intelectuală și densitatea ideatică — devenite principii redacționale — fac din acest al doilea Amfiteatru al anului un număr asupra cărui simți nevoia să revii.

Amfiteatru

Amfiteatru continuă să fie și în acest an revista de aleasă țînută publicistică a cărei pagini prestigioase prin semnături și calitatea încărcăturii lor și prin originalitatea înfățișării grafice îi conferă distincție între revistele lunare de cultură. Se simte interesul pentru găsirea formulelor publicistice capabile să devanseze evenimentele, pentru investigarea celor mai diverse domenii ale artei și cunoașterii.

Numărul 2 din acest an acordă o pondere substanțială exegezelor și eseisticii de idei. Semnalăm comentariul privind sensurile criticii literare și artistice și semnificația etică a judecății operei de artă, semnat de Gheorghe Achiței, alături de reflecțiile lui Guy Michaud în care sînt invocate rațiunile care asigură autonomia esteticului în sistemele de operare ale criticii. Demersul critic amintit mai sus beneficiază — ca și nota Critica de artă a lui J.K. Feibleman de la Universitatea Tulana — New-Orleans — de competența traducere a Nataliei Seleşteanu.

Academicianul Daicoviciu continuă în Insemnări despre civilizația dacilor completarea altor pagini de istorie inedită. La rubrica Procesul unor idei Marian Popa dezbate Conceptul de „aminare“ în gîndirea lui Mihai Ralea. Se afirmă încă o dată spre satisfacția noastră — infinitele nuanțări ale versurilor Anei Blandiana și sensurile sensibilității sale poetice în comentariul semnat de Dumitru

Omagiu

Naționalul timișorean

Fecund în măsura în care aceasta înseamnă adevăr artistic și devenit scenă de prestigiu prin afirmarea în real a valorilor stabile ale culturii, teatrul timișorean a optat de la începuturile sale pentru dezvoltarea complexă și viabilă a fenomenului artistic, pentru afirmarea rectiliniei a tradițiilor artei dramatice românești.

Fi urăm o lungă și rodnică existență și cele mai frumoase izbînzi, pe măsura numelui primit la începutul acestui al douăzeci și șaselea an de a-plauze.

FURTUNA

de

W. Shakespeare

Există spectacole a căror opțiune estetică capătă valoare simbolică atunci cînd definesc într-o relație nemijlocită momentul realizării lor. Este cazul spectacolului omagial al lui Ioan Taub cu Furtuna de Shakespeare în care comunitatea de aspirații a colectivului Naționalului timișorean, exprimînd un univers de sensibilitate și vocație unitar, se arată a fi un motiv de revelatoare reflecții.

Desfășurat în condiții emoționale deosebite — a unei stagiuni festive — Ioan Taub ne propune un spectacol luminos în consens cu sensibilitatea contemporană, fiind evident apelul său la eseurile lui Jean Kott. Înțelegem prin aceasta nu o ignorare a ideii de tragedie, modernizarea ei, ci redimensionarea poeziei sale filozofice prin corespondențe apropiate sensibilității noastre. Lecturată astfel, piesa este scoasă din perimetrul protocolului de curte, se umanizează. Rămîn, în felul acesta, deschise interpretării moderne permanențele umane, indiferente de epocă, tristețea și amărăciunea în care, replica shakespeareană, răsună încărcată de durere cutremurătoare.

În aservirea aceleiași idei mi se pare și opțiunea lui Ioan Taub pentru austeritatea scenografică. Decorul — datorat lui Mircea Matcaboji — și cromatică în alb-negru a costumelor Emiliei Jivanov sînt pentru talentatul regizor clujean, posibilități plastice de actualizare a tragediei.

În sfîrșit se cade subliniată gîndirea unitară asupra dramei shakespeareane a excelențelor ei interpreți. Artistul emerit Gheorghe Leahu realizează un Prospero care personifică înțelepciunea, dublată de frămîntarea unei conștiințe, iar Mihaela Buta dă substanță duhului Ariel printr-o

gestică perfect armonizată cu fiecare sunet. Bine conduși mi s-au părut și Ióan Cocieru și Gheorghe Pătru ca și proapeții absolvenți Florin Măcelaru și Lucia Doroftei. Se cuvine amintită masca discret comică a lui Al. Ternovici alături de

umorul de bună inspirație a lui T. Buzoian, în cuplul Trinculo și Stephano.

Așadar, un spectacol care prilejuiește un reînceput de drum promițător, cu o distribuție care a înțeles să servească o idee. O realizare în notă cu substanța piesei dar și cu atmosfera aniversării aplaudată la scenă deschisă.

SPECTATOR

Te invit la urcuș

Te invit la urcuș
unul din o mie alese
eu,
rădăcină și gînd deopotrivă
și ochiul tău ascuns
va prinde răsturnat
zborul păsărilor
cu aripi împăcate.

Și împreună
cuțitul pînii ultat
il vom da pe piatra rătăcirii
noastre.

Iar pescărușul meu
va bate din aripi de pămînt
puls oglindit în altul
și va învia pulberea
netulburată încă.

Te invit la urcuș
tu și eu
împreună
și uită frunza căzută
ori gîndește-te la toamnă
și la anotimpul acesta dintii.

LORI PANAIT

Sînt vorbe...

„Sara pe deal buciumul sună cu jale
Turmele-l urc, stelele scapără-n cale,
Apele plîng, clar izvorînd în fîntîne;
Sub un salcîm, dragă, m-aștepți tu
pe mine.”

Sînt vorbe care vin din înaltul adînc
al gîndirii, acel rămas preaștiut adevăr,
dincolo de toate, lucefăr de amărăciune
glacială peste plopii iubirilor stinse,
întimplare imaterială a limbii românești.

Sînt vorbe ori „păsări albe care străbat
eternitatea” și se întîlnesc din zbor
în dreptul unei stele. Gînd ca de fum
răsfirat în sprîncenele prieteniei Ubi în
care se înneacă dureri și neliniști.

Și anii, „nori lungi pe șesuri” și aștrul
pletos de hîrjoană și patima toată,

vamă rămasă să clatine ramuri și valuri
luminate de ploaie de aur.

„Sara pe deal buciumul sună cu
jale...”

Harul se cheamă aici limpezime de
albastru, plînsuri de gînd ca în oglinzi,
raze pe cumpeni de umbră și glasuri de
clopote din care se iscă ecouri.

„Apele plîng, clar izvorînd în fîntîne,
Sub un salcîm, dragă m-aștepți tu
pe mine...”

Cîntec rotunjit sub pleoape, ori zarea
sub care un suflet se deschide și ascultă
cum trece durerea sărutului prin bărbat
și clopotul florilor printre care femeia
întîrzie-n aburi de somn, iubită și rară,
la fel ca Diana dorită și plină de taină.
ADA B.

Căsuța poștală

Dinu Cristea: Poezia trimisă certificată o
vocație. Dorim sincer prezența semnăturii
dumneavoastră în paginile Agrarilor.

Sorin Al.: Ne spuneți că nu, deși sîntem
convînși că datorăm neîngăduit de mult al-
tora. Atenție însă, mulți, foarte mulți tineri
s-au pierdut în oazele mirifice ale „necuvîntelor”.

Mircea Popa: Ne solicitați — nici mai
mult nici mai puțin — un sfat despre cum
se scrie o poezie modernă și, cu un umor
care ne-a cucerit, vă arătați dispus „ca după
aceea să fiți pus la probă”. Fie. Încercați
să ne urmăriți... Poezia se poate numi reu-
șită numai atunci cînd, refuzînd estetica vi-
zualității pure, depășește funcția unui de-
corativism pasiv, inert. Ajungînd la consti-
tuirea unei atmosfere proprii, ea va trebui
să faciliteze sesizarea lucidă a conținutului
solicînd și capacitatea imaginativă a citi-
torului. Ce ziceți?

Năbădan M.: Am citit și noi, desigur,
nota critică apărută. Am citit-o și am re-
citit-o. N-am sesizat însă „îndignarea pate-
tică a semnatărilor” — cum o numiți dum-
neavoastră — „prejudecățile rigide ale a-
cestuia”. Noi am descifrat dincolo de scă-
derile invocate de revista colegă, a cărei i-

nișiative de ordin publicistic le învidiem
sincer, nu intenția unei zgomotoase polemici
ci o apropiere pe care o simțim prețioasă.

Ada B. Ultime tandră, dublată de o
neobișnuită sensibilitate în fața sublimului
spirit eminescian. Ne grăbim să vă satis-
facem rugămîntea, transcriînd „Sînt vor-
be...” bătîndu-vă astfel împăcată, deo-
potrivă cu cel care vă recomandă călduros
pentru publicare.

N. B.

